

Nr. 7 (653)
2019

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

PUBlicație EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oasteamoldovei@army.md

***E Ziua
ARMATEI!***

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

Șef Centrul mass-media militară
maior Sergiu LECA,
tel. 022-252-047

locțiitor-șef Centrul mass-media militară
maior Viorel GLAVA

Echipa redacțională:
căpitan Inga RADVAN
căpitan Dmitrii VOSIMERIC
plutonier adjutant Vitali IOVU
Steluța MOSCALCIUC
Kateryna RUSSU
Ludmila SOLOMON
Ion VULPE
oasteamoldovei@army.md
tel. 022-252-045,
022-252-047

Secția TV/Radio:
locotenent major Tatiana COCERVA
Laurențiu-Vlad MOSCALCIUC
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

Secția rețele socializare:
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Materialele publicate
de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă
opinia autorilor care s-ar putea să
nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimerile la sursă.

„Oastea Moldovei” (Revistă)-
ISSN 1857-3703

Centrul mass-media militară
or. Chișinău,
șoseaua Hincești, 84

Tipar SRL “Foxtrot”,
Adresa: mun. Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: (373-22) 49-39-36, fax: (373-22) 31-12-38
e-mail: foxtrotmd@gmail.com,
www.tipografia.md

Cuprins

3 M E S A J
cu ocazia aniversării a XXVIII-a
de la crearea Armatei Naționale

5 Premisele formării
Armatei Naționale

Evenimentele care, la sfârșitul anilor '90 ai sec. XX, au condiționat prăbușirea colosului sovietic au impulsionat și mișcarea de eliberare națională din spațiul dintre Prut și Nistru, mișcare ce a culminat cu declararea suveranității Republicii Moldova.

9 Cred în viitorul Armatei Naționale!
Interviu acordat de ministrul Apărării Pavel VOICU
cu ocazia aniversării a 28-a de la formarea
Armatei Naționale

13 Independența, statalitatea,
suveranitatea se realizează
și prin OAMENII ARMATEI!

15 Efort comun – efortul pentru pace
Exercițiile militare ne fac interoperabili

17 La pariu cu viața
Geniștii militari – eroi ai timpului de pace

21 Armata și societatea: colaborări și beneficii
Sacrificiu pentru oameni, pentru țară

Armata și societatea – două entități menite să se completeze reciproc și care se realizează într-un context destul de divers

24 Copiii “Armatei”
De unde sunt eu? Sunt din copilăria mea...

*„Simbolizând vitejie și putere, patriotism
și sacrificiu, onoare și adevăr,
Armata noastră reprezintă astăzi continuitatea
tradițiilor strămoșești de a servi cu cinste
și demnitate poporul și pământul țării”.*

3 septembrie 2019

M E S A J cu ocazia aniversării a XXVIII-a de la crearea Armatei Naționale

Doamnelor și domnilor militari, angajați civili și veterani ai Armatei Naționale

Vă adresez cordiale felicitări cu prilejul sărbătorii dedicate bravilor bărbați ai neamului – Ziua Armatei Naționale – și Vă exprim prețuire pentru devotament, profesionalism, pricepere și viață puse în slujba Patriei.

Instituită odată cu statul Republica Moldova, Armata Națională, în calitatea ei de atribut indispensabil al independenței, suveranității și integrității teritoriale, este astăzi instituția care se bucură de credibilitatea și încrederea tuturor cetățenilor. Simbolizând vitejie și putere, patriotism și sacrificiu, onoare și adevăr, Armata noastră reprezintă astăzi continuitatea tradițiilor strămoșești de a servi cu cinste și demnitate poporul și pământul țării.

Cu certitudine, rolul Armatei este unul primordial într-o societate, și nu doar acolo unde se conturează un pericol, lipsește liniștea sau persistă un conflict interuman, ci și acolo unde se dezlănțuie natura, unde capacitățile oamenilor simpli nu sunt suficiente. Pentru viața liniștită și în siguranță, pentru promptitudine și intervenție calificată în lichidarea consecințelor intemperiilor, Vă exprim gratitudinea și respectul întregii națiuni.

În calitate de Comandant Suprem al Forțelor Armate, apreciez înalt corectitudinea demonstrată în îndeplinirea atribuțiilor constituționale și prestația contingentului moldovenesc în cadrul exercițiilor bilaterale, multinaționale și în misiunile internaționale de menținere a păcii. Asigurând liniștea civililor în teatre militare, nu doar ajutați oamenii, ci și puneți numele Republicii Moldova la loc de cinste printre statele lumii care condamnă războiul, ura interetnică și discriminarea de orice fel.

Marcarea a XXVIII de ani de la fondare reprezintă un moment festiv pentru a aduce omagiu înaintașilor care au pus bazele instituției Armatei, fondatorilor de dinastii în cadrul acestei entități, precum și eroilor căzuți la datorie, a căror memorie, străbătând timpul, servește exemplul de dăruire în numele idealurilor naționale pentru viitoarele generații de moldoveni.

În serviciul militar în termen, prin contract sau în rezervă, angajați civili sau veterani ai Armatei naționale, Dumneavoastră sunteți, în primul rând, cetățeni ai Republicii Moldova, oamenii fără de care nu există statul și față de care acesta are obligațiuni de onorat. Se știe că ostașul își va îndeplini conștiința și cu dedicație datoria față de țară atunci când își va ști familia protejată. Vreau să Vă asigur că instituția prezidențială încearcă să identifice soluții pentru redresarea situației la capitolul protecția socială a militarilor și familiilor acestora. Vom face tot posibilul, în coordonare cu Guvernul Republicii Moldova, pentru a Vă deservă de grijile cotidiene. În acest context, vreau să exprim recunoștință membrilor familiilor Dumneavoastră pentru co-participare la actul de apărare și slujire Patriei.

Stimați militari,

La ceas aniversar, Vă urez multă sănătate, statornicie în gânduri și în acțiuni, credință în valorile naționale și în ziua de mâine a țării. Vă apreciez pentru spiritul de echipă, pentru duhul camaraderesc și pentru faptul că, în ciuda tuturor impedimentelor, ați ales să reprezentați cu cinste, să apărați cu devotament și să iubiți necondiționat Republica Moldova.

La mulți ani, Armata Națională!
La mulți ani, militari ai țării!

Igor DODON,
Președinte al Republicii Moldova,
Comandant Suprem al Forțelor Armate

“Republica Moldova este un stat suveran, independent și democratic, liber să-și hotărască prezentul și viitorul, fără nici un amestec din afară, în conformitate cu idealurile și năzuințele sfinte ale poporului, în spațiul istoric și etnic al devenirii sale naționale”.

*Declarația de Independență
a Republicii Moldova*

Premisele formării Armatei Naționale

- Evenimentele care, la sfârșitul anilor '90 ai sec. XX, au condiționat prăbușirea colosului sovietic au impulsionat și mișcarea de eliberare națională din spațiul dintre Prut și Nistru, mișcare ce a culminat cu declararea suveranității Republicii Moldova. În contextul acestor evenimente, la 11 mai 1990, prin hotărârea nr. 16-XII, Sovietul Suprem al RSSM a instituit Comisia parlamentară pentru probleme militare, care, în calitate sa de organ permanent al Parlamentului Republicii Moldova, urma să elaboreze politici în domeniul apărării și securității naționale; să formuleze doctrina militară a statului; să promoveze proiecte și legi cu caracter militar; să exercite controlul asupra ministerelor de forță. De rând cu alte acte normative, comisia a elaborat și Regulamentul privind securitatea statului și problemele militare.

Oficial, problema militară a fost pusă în discuție în cadrul ședințelor din 2-4 septembrie 1990, când Parlamentul Republicii Moldova a aprobat actul cu privire la condițiile de recrutare a cetățenilor, document ce trebuie considerat drept punct de pornire în reglementarea problemelor de ordin militar. Luând în calcul prevederile pt. 5 și 8 ale Declarației de suveranitate; art. 14 și pt. 15 și 23 ale art. 97 ale fostei Constituții a RSSM, Sovietul Suprem al RSSM a decis "Suspendarea pe teritoriul RSSM a acțiunii art. 31, 62 și 63 din Constituția URSS, legii URSS «Cu privire la serviciul militar obligatoriu», din 12 octombrie 1967, Legii URSS «Despre introducerea unor modificări în legea URSS «Cu privire la serviciul militar obligatoriu» din 28 martie 1990 și a legii URSS «Cu privire la răspunderea penală pentru infracțiuni militare» din 25 decembrie 1958, art. 60 și 61 din Constituția RSSM, precum și a art. 77, 78, 241, 249 și 250 din Codul penal al RSSM". În baza acestui act, cetățenii Moldovei urmau să fie scutiți de obligația de a îndeplini serviciu militar activ în rândurile armatei sovietice, iar militarii în rezervă – de obligația de a participa la cantonamente. Guvernul s-a angajat să soluționeze și problema privind rechemarea militarilor încadrați în structurile armate ale URSS; să legitimeze dreptul cetățenilor de a-și îndeplini serviciul militar pe teritoriul Moldovei; să elaboreze un program coerent privind înființarea formațiunilor militare ale Armatei Naționale; să asigure condiții tehnico-materiale pentru funcționarea lor etc.

În baza aceluiași document, dar și a hotărârii Guvernului (nr. 319) din 12 septembrie 1990, a fost format Departamentul militar, în sarcina căruia intra crearea de programe pentru formațiunile militar-teritoriale. La 18 octombrie 1990, prin hotărârea nr. 404 a Guvernului, a fost desemnat primul director general al Departamentului militar.

Conform documentului, urmau să fie rechemați la baștină specialiști militari angajați în armata sovietică, care aveau să asigure procesul de constituire a structurilor de forță; să fie elaborate mecanisme de subordonare a structurilor militare sovietice dislocate pe teritoriul Moldovei puterii politice autohtone; Guvernul urma să mențină sub control orice mișcare de

trupe și să creeze formațiuni militare teritoriale. În acest scop, în a doua jumătate a anului 1990 a fost semnat un tratat bilateral cu Rusia; s-au organizat întâlniri ale reprezentanților Republicii Moldova cu angajați ai Ministerului Apărării și Comitetului de Stat al URSS; pe lângă comitetele executive raionale și orășenești s-a instituit funcția de împuternicit al Departamentului de stat pentru probleme militare și al statului-major al apărării civile al Republicii Moldova.

La 27 august 1991, la îndemnul sutelor de mii de participanți la Marea Adunare Națională, Legislativul de la Chișinău a adoptat Declarația de Independență a Republicii Moldova, document care "proclamă solemn, în virtutea dreptului popoarelor la autodeterminare, în numele întregii populații a Republicii Moldova și în fața întregii lumi" că "Republica Moldova este un stat suveran, independent și democratic, liber să-și hotărască prezentul și viitorul, fără nici un amestec din afară, în conformitate cu idealurile și năzuințele sfinte ale poporului, în spațiul istoric și etnic al devenirii sale naționale".

Politicienii de la Chișinău au inițiat și ulterior au susținut o serie de acțiuni menite să asigure recunoașterea independenței statale de către comunitatea internațională și să favorizeze încheierea unor tratate politice, inclusiv de prietenie și colaborare. Însă pentru a menține Republica Moldova pe arena politică internațională trebuiau create instituții corespunzătoare, inclusiv Armata Națională.

Această structură importantă pentru securitatea statului a fost creată la 3 septembrie 1991: prin decretul președintelui republicii nr. 194 și „în conformitate cu Declarația de Independență”. Scopul ei a fost de a asigura apărarea suveranității republicii și integrității ei teritoriale; astfel, a fost decretată crearea forțelor armate naționale.

Guvernul urma să elaboreze, în termen de o lună, Concepția militară și să adopte măsuri privind finanțarea și fondarea bazei tehnico-materiale a forțelor armate, completarea lor cu ofițeri și militari în termen și să inițieze tratative privind reglementarea evacuării trupelor sovietice de pe teritoriul Republicii Moldova și înlocuirea lor cu formațiunile forțelor armate autohtone.

Pentru a da curs stipulărilor decretului privind formarea Armatei Naționale, în aceeași zi, președintele țării a semnat și câteva decrete ce vizau asigurarea condițiilor de constituire a forțelor armate autohtone. Formațiunile militare ale Ministerului Afacerilor Interne și subunităților Serviciului grăniceri al Ministerului Securității urmau să fie completate cu noi cadre militare. Comisariatul militar al Ministerului Apărării al URSS, dislocate pe teritoriul republicii, urmau să treacă sub jurisdicția Republicii Moldova; tot patrimoniul comisariatelor militare din teritoriu, inclusiv sistemul de evidență și control militar, urmau să fie declarate proprietate a Republicii Moldova și transmise Guvernului cu drept de administrare. Conducerea URSS i s-a solicitat retragerea necondiționată a trupelor Ministerului de Interne, urmând ca, în baza unui acord special de dislocare temporară a unităților militare sovietice, să se inițieze tratative cu privire la modul și termenele de evacuare a acestora și reglementarea aspectelor juridice corespunzătoare.

La 24 septembrie 1991, prin hotărârea Guvernului cu nr. 531, a fost instituit un grup de lucru ce urma să elaboreze proiectul Concepției Armatei Naționale, iar ulterior a fost creată o comisie constituită din politicieni și specialiști în domeniul militar. Ministerelor și departamentelor li s-a solicitat sprijin financiar, material și informațional. La sfârșitul lui septembrie 1991, Departamentul militar întrunea deja 25 de colaboratori.

Prin hotărârea nr. 268 din 13 noiembrie, Guvernul a reluat în discuție problema trecerii comisariatelor militare în subordinea Departamentului militar, transformând Centrul republican de recrutare în Centrul de instruire a efectivului forțelor armate. Până la adoptarea concepției, regulamentului, structurii și actelor legislative privind crearea forțelor armate naționale, comisariatul fusese autorizat cu funcții de evidență, încorporare, testare medicală și psihologică a militarilor.

Prin decretul nr. 234 al Președintelui Republicii Moldova, "armele, munițiile, mijloacele de transport, tehnica militară, bazele militare și celelalte bunuri ce aparțin unităților militare ale Armatei Sovietice, dislocate pe teritoriul republicii" au fost declarate patrimoniu național și s-a interzis evacuarea ulterioară a armamentului, tehnicii și bunurilor de pe teritoriul republicii. Guvernul s-a angajat să inițieze de urgență tratative cu organele de conducere ale URSS, în vederea transmiterii acestor bunuri în proprietatea republicii pentru a păstra baza tehnico-materială necesară funcționării forțelor armate autohtone.

Evenimentele interne au obținut un larg răsunet internațional. Republica Moldova a aderat la instrumente juridice internaționale precum: actul final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa (adoptat la 1 august 1975); documentul final al Reuniunii pentru securitate și cooperare în Europa (adoptat la 4 noiembrie 1986 - 19 ianuarie 1989 la Madrid); documentul reuniunii de la Copenhaga a Conferinței pentru dimensiunea umană a CSCE (adoptat la 29 iunie 1990); Carta de la Paris Pentru o nouă Europă (adoptată la 21 noiembrie 1990); Convenția asupra imprescriptibilității crimelor de război și a crimelor contra umanității (adoptată la 26 noiembrie 1968); Convenția pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid (adoptată la 9 decembrie 1948) etc.

La 4 decembrie 1991, Departamentul de stat pentru probleme militare a făcut public proiectul dispoziției privind asigurarea pe teritoriul Republicii Moldova a activității inspecțiilor străine

chemate să verifice modul în care se respectă tratatul cu privire la forțele armate convenționale din Europa și documentul de la Viena privind măsurile de întărire a încrederii și securității. Proiectul a fost coordonat cu Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Securității ale Republicii Moldova.

Moldova a aderat la obiectivele și principiile consfințite prin Tratatul de la Paris cu privire la forțele armate convenționale din Europa și prin documentul de la Viena privind măsurile de întărire a încrederii și securității în Europa. Astfel, Chișinăul a informat comunitatea internațională despre intenția de a crea formațiuni militare menite să asigure securitatea și integritatea statului, păstrarea regimului constituțional și ocrotirea drepturilor omului.

La începutul lui noiembrie 1991, circa 300 militari din toate regiunile fostei URSS își exprimaseră dorința de a reveni în Moldova; pe adresa președintelui republicii și a Departamentului militar continuau să sosească și alte cereri din partea militarilor moldoveni angajați în cadrul armatei sovietice.

Factorii de decizie politico-militari au analizat cele mai convenabile și rentabile variante de creare și consolidare a instituției militare naționale. Au fost propuse mai multe alternative: crearea unor structuri paralele în raport cu armata sovietică, după modelul republicilor baltice; declararea naționalizării unităților militare, după modelul Ucrainei; adoptarea unei convenții pentru etapa de tranziție, ce să includă atât aspectele social-economice și politice, cât și statutul unităților militare sovietice aflate temporar pe teritoriul Moldovei, asigurarea socială și garantarea drepturilor ofițerilor și familiilor lor, unele aspecte tehnice. Luând în calcul potențialul economic, rezervele umane și legislația militară, Republica Moldova a ales o altă variantă: s-a declarat zonă demilitarizată.

Concepția privind instituirea forțelor armate ale Republicii Moldova a fost elaborată în deplină conformitate cu legislația militară propusă de Parlament și cu principiile de bază ale securității naționale prin mijloace militare, documentul fiind acceptat și de Consiliul Suprem de Securitate. Pentru ca acesta să fie aprobat de către Legislativ au fost analizate cu minuțiozitate toate aspectele: s-au luat în calcul factorii economici, baza tehnico-materială, completarea cu cadre, faptul că Moldova dispunea de o bază de recrutare de trei-patru ori mai mare decât posibilitățile tehnico-materiale și necesitățile ei, motiv pentru care nu toți tinerii ajunși la vârsta de recrutare își puteau îndeplini serviciul militar activ.

La 18 noiembrie 1991, prin decretul prezidențial (nr. 783-X11) a fost aprobat textul jurământului militar.

Evenimentele din primele două luni ale anului 1992 au afectat substanțial procesul de formare a Armatei Naționale. La 10 ianuarie 1992, a fost publicat primul proiect privind doctrina militară a Republicii Moldova, în care se menționa că "Doctrina militară a Republicii Moldova are un caracter în exclusivitate defensiv, activitățile de pregătire și organizare a apărării naționale nereprezentând amenințări la adresa altor state".

În cadrul întrunirii de la Bruxelles (din 30 ianuarie 1992), s-a stabilit caracterul noilor relații militare și politice între Europa, America, Canada și fostele state sovietice, Republica Moldova încadrându-se în circuitul relațiilor militare internaționale.

Colonel (r) Vitalie CIOBANU,
doctor în istorie,

șef Centru de Cultură și Istorie Militară

*Dragi militari
ai contingentului moldovenesc!*

*Sunt bucuros să vă adre-
sez cele mai frumoase urări
cu ocazia acestei importante
aniversări care marchează 28 de
ani de la fondarea Forțelor Armate ale
Republicii Moldova.*

*Trebuie să participați la acest eveniment cu
devotament, pentru că astăzi este o zi foarte
importantă, când militarii moldoveni aduc
omagiu camarazilor lor care au luptat pentru
a cuceri nivelul de libertate în care trăiți în
prezent.*

*În calitate de comandant al Comandamentu-
lui Regional West, vreau să mulțumesc mili-
tarilor din contingentul moldovenesc pentru
îndeplinirea serviciului militar departe de
casă și de cei dragi. De asemenea, vreau să le
mulțumesc pentru activitatea excepțională
desfășurată de când au venit în Kosovo.
Prin serviciul dumneavoastră impecabil
aduceți onoare Republicii Moldova.*

*În aceste expresii de gratitudine aș dori să in-
clud și familiile dumneavoastră care vă susțin
pentru a vă putea îndeplini misiunile.*

Cele mai calde urări de bine!!!

*Colonel Daniele Pisani
KFOR - Comandant al Comandamentului
Regional West*

INTERVIU acordat de ministrul Apărării Pavel VOICU cu ocazia aniversării a 28-a de la formarea Armatei Naționale

Cred în viitorul Armatei Naționale!

– La începutul mandatului ați efectuat un șir de vizite de documentare atât în unitățile militare, cât și în centrele de instruire a militarilor moldoveni, în afara țării. Cum apreciați starea lucrurilor și ce măsuri intenționați să întreprindeți pentru a îmbunătăți condițiile de trai și instruire ale militarilor?

– A fost una din prioritățile mele la început de mandat de a efectua mai multe vizite de documentare. Fiind anterior consilierul Președintelui Republicii Moldova, cunoșteam, în linii generale, realitatea din armată. O parte din lacune le intuiam, de altele eram sigur, dar trebuia să mă documentez pentru a pune lucrurile la punct, să știm la ce avem de lucrat. Cu regret, am găsit o situație mai deplorabilă decât mă așteptam. Câtă publicitate s-a făcut anterior despre îmbunătățirea condițiilor de trai ale militarilor, în final trebuie să constat că totul a fost apă de ploaie. Multe s-au declarat, dar puține s-au realizat.

Da, într-adevăr, sunt compartimente unde avem nevoie de investiții, dar nu pentru ordine și disciplină. Și cine trebuie să înțeleagă mai bine acest lucru dacă nu militarii. Ce apreciere aș putea da actualei stări de lucruri, pentru a nu-mi replica cineva că persistă prea mult negativism? Avem o situație nu dintre cele mai bune și avem multe lucruri de realizat. Urmează să venim cu proiecte concrete, pentru îmbunătățirea stării de lucruri la capitolul protecție socială a militarilor și pregătirea de luptă. Sunt două domenii prioritare, care au fost date uitării. Cu regret, precedentă guvernare s-a concentrat pe repararea WC-urilor, dar nici acelea n-au fost reparate calitativ. Într-o țară normală, asemenea „reparații” se efectuează fără a prezen-

ta publicului larg acest lucru, iar la noi se prezintă ca realizare. În opinia mea, aceasta se face, ca un lucru firesc și fără publicitate. Vom pune accentul pe procesul de instruire al armatei și protecție socială a efectivului. Dacă o armată nu are instruirea necesară, nu cred că în societate mai este nevoie de ea.

– Armata, după cum arată sondajele, a fost întotdeauna în topul instituțiilor de încredere ale cetățenilor. Cum credeți, mai există potențial intern pentru a crește această încredere și care ar fi acțiunile întreprinse de Ministerul Apărării în acest sens?

– Eu cred că în orice situație există rezerve ce pot aduce rezultate și mai bune. Sunt convins că avem încă potențial, dar avem și mult de lucru. Pentru a spori imaginea Armatei Naționale în fața societății civile e necesară contribuția tuturor: de la primul ostaș, până la ministrul Apărării. Fiecare din noi trebuie să depună eforturi pentru a nu discredita statutul care-l are și ținuta care o poartă. Poate ministru să facă posibilul și imposibilul, dar dacă un militar, ipotetic vorbind, se prezintă inadecvat în stradă, cei din jur își vor crea o percepție nu doar despre el, dar despre întreaga structură pe care o reprezintă. Intenționăm să-l facem pe fiecare militar în parte să conștientizeze că armata este prestația zilnică a fiecăruia dintre noi.

– Domnule ministru, prin vizita Dvs. la Moscova, după o pauză de circa 6 ani, a fost reluat dialogul cu Federația Rusă. Care va fi realitatea acestei colaborări?

– Când ai niște relații de colaborare cu cineva și este stabilit un dialog, este anormal ca acesta să fie stopat. Teritoriul Republicii Moldova este nu doar cel controlat de autoritățile de la Chișinău, dar și raioanele de est ale Republicii Moldova. Să nu uităm că acolo avem renumitele depozite de la Cobasna, cu foarte multe muniții stocate și care sunt o bombă cu ceas. Pentru a soluționa această problemă se cer negocieri cu Federația Rusă și doar pe calea dialogului se poate ajunge la un consens. Trebuie să discutăm, să vedem soluțiile propuse de Federația Rusă. Sunt sigur că ne vom înțelege, dar acest proces cere puțină răbdare.

– Reieșind din statutul de neutralitate al Republicii Moldova, care vor fi liniile directorii ale colaborării noastre cu partenerii?

– Am optat și optez în continuare pentru neutralitatea țării mele, dar vom continua să colaborăm cu partenerii noștri strategici. Dacă cineva vrea să ne ajute, de ce trebuie să refuzăm, dar cu condiția păstrării statutului de neutralitate, fără a intra în alianțe militare. Și eu nu văd nici o problemă dacă vom desfășura aplicații pentru instruirea efectivului Armatei Naționale.

– Pe parcursul ultimilor ani, țara noastră a devenit foarte activă în diferite misiuni de menținere a păcii sau umanitare, din diferite teatre de operații. Cât de importantă, în opinia Dvs., este această participare și care sunt beneficiile pentru Republica Moldova, în general, și Armata Națională, în particular?

– Participarea noastră cu observatori militari sau cu contingente militare în operațiunile militare internaționale reprezintă o oportunitate ca cineva să aprecieze Republica Moldova, armata acestei țări și efortul nostru de pace. Mai întâi de toate, obținem experiență reală în teatrele de operații, dar și eforturile noastre de participare la pacea globală sunt apreciate la justa valoare. Țara noastră își schimbă statutul dintr-un simplu consumator de securitate, în furnizor activ, la nivel global. Trebuie să constat cu mândrie că militarii moldoveni se bucură de aprecierea structurilor internaționale pentru contribuția lor în teatrele de operații, dar și recunoștința populației locale în zonele unde au fost antrenați să garanteze pacea.

– Protecția socială a militarilor și membrilor familiilor lor rămâne a fi unul din principalele fundamente ale unei armate moderne, atractive pentru cetățeni. Ce va întreprinde conducerea Ministerului Apărării în acest domeniu?

– Vreau să menționez că protecția socială a militarilor a avut foarte mult de suferit în ultimul deceniu. Până și acele puține facilități care le-au avut militarii, le-au fost retrase. Ca rezultat, am avut un exod masiv al cadrelor militare, în căutarea unor surse de existență. Nu putem să cerem randament maxim de la un militar, atunci când acesta trebuie să se gândească cum trebuie să-și întrețină familia. În cazul militarului, e normal ca toate aceste griji să le poarte țara, căruia el servește, iar el, la rândul-i, trebuie să servească țara așa cum i-o cere datoria și regulamentele militare.

Intenționăm să întoarcem facilitățile legate de rația alimentară, tratamentul balneo-sanatorial, dar ceea ce-i important, să găsim o formulă de asigurare a militarilor cu locuințe proprii. Abrogarea legii care reglementa cadrul legal în domeniu, la fel și-au pus amprenta negativă vizavi de atractivitatea serviciului militar. Nu e normal ca, după 30 de ani de serviciu militar, să rămâi pe drumuri. Nu mi se pare o abordare corectă. Un alt aspect care aș vrea să-l menționez ține de salarizarea subofițerilor, sergenților și soldaților. Reforma salarizării prezentată ca una benefică și-a lăsat amprenta negativă asupra acestei categorii, în special. Trebuie să efectuăm urgent modificări în cadrul legal, pentru a îmbunătăți situația acestor militari.

– La 3 septembrie, marcăm 28 de ani de la crearea Armatei Naționale. A fost o istorie cu diferite evoluții, dar dacă să vorbim de viitor – cum vedeți Armata Națională într-o perspectivă de 5-10 ani?

– Armata este garantul suveranității, independenței și integrității teritoriale a unui stat. Armata Națională este capabilă să facă față celor mai dificile misiuni formulate de conducerea țării. Am convingerea că se va înțelege la justa valoare necesitatea armatei ca garant al statalității, iar țara își va dota armata cu echipament modern. E clar că acest lucru nu se face într-o perioadă scurtă de timp, dar trebuie să luăm atitudine, pentru a fi competitivi și aici avem susținerea deplină a domnului Igor Dodon, Președinte al Republicii Moldova și Comandant Suprem al Forțelor Armate. Ceea ce este cel mai important e să păstrăm tehnica militară pe care o avem și să achiziționăm alta nouă. Nu putem să ne lipsim de tehnica veche din dotare, până nu avem ceva mai bun.

Vrem să achiziționăm sisteme de apărare antiaeriană performante, aparate de zbor, dar și tehnică blindată. Se spune că e rău acel ostaș care nu visează să devină general. Parafrazând, aș spune că nu e bun nici ostașul care nu vrea să aibă o armă performantă. Trebuie doar să avem încredere, iar dotarea tehnică va veni la sigur. Cred în viitorul Armatei Naționale!

– Domnule ministru, care este mesajul adresat militarilor și angajaților civili cu ocazia Zilei profesionale?

– Vreau să le mulțumesc tuturor din suflet pentru eforturile pe care le depun și pentru că-și îndeplinesc cu cinste datoria față de țară. Problemele sociale ale militarilor constituie prioritatea principală pentru conducerea Ministerului Apărării și sunt trasate obiective clare pentru redresarea situației. Le mulțumesc și mă închin membrilor familiilor militarilor, care înțeleg situația reală și sunt alături de militarii noștri, ce își fac exemplar datoria. Le urez cer senin și multe stele pe epoleți. Cine mai bine poate înțelege semnificația cuvântului pace, dacă nu cei care o veghează. La mulți ani, Armatei Naționale! La mulți ani, militarilor ei!

Interviu realizat de maior Sergiu LECA

„În această zi a Armatei Naționale a Republicii Moldova, aş dori să îmi exprim aprecierea față de ofițerii de stat major și observatorii militari ai acestei țări, pentru angajamentul și dedicația demonstrate în serviciul Păcii alături de MINUSCA, în Republica Centrafricană.

De asemenea, este o oportunitate de a ne exprima gratitudinea față de înaltele autorități, civile și militare, ale Republicii Moldova pentru susținerea Păcii în întreaga lume, prin contribuția la misiunile ONU cu ofițeri bine pregătiți”.

**General-locotenent Balla KEITA,
Comandant Forțe, MINUSCA**

Independența,
statalitatea, suveranitatea
se realizează și prin

OAMENII ARMATEI!

Caporal Marin ROGOT

Războaiele se câștigă cu ajutorul soldaților!

„Îndeplinesc serviciul militar în termen din convingerea că este o datorie constituțională a fiecărui cetățean. Toți bărbații acestei țări trebuie să învețe cum să-și apere copiii și părinții în situații de vulnerabilitate. Acum 10 luni am intrat, cu multe aspirații, în cazarma unității în care am primit repartitie.

Am avut parte de multe provocări în armată, cu care nu m-am confruntat la civilie, unde activam ca bucătar. Cu toate acestea, am reușit să mă afirm în rândul militarilor în termen, urmând cursurile de sergent și luând note înalte la pregătirea de luptă.

Părerea mea este că războaiele se câștigă cu ajutorul soldaților. De felul cum sunt pregătiți ei, soldații, depinde succesul pe câmpul de luptă. Iar țara trebuie să se mândrească cu militarii săi”.

Locotenent Cătălina MÂNDRU

Locotenenții sunt cei de la care au pornit generalii!

„Pe când 98 % din domnișoare așteaptă o carieră strălucitoare ”pe tocuri”, eu sunt mulțumită de funcția comandant de pluton, în Batalionul 22 de menținere a păcii. Chiar dacă acest lucru presupune multe servicii, inclusiv în zilele de odihnă.

Toate acestea pentru că îmi iubesc meseria și țara. Sunt șefa promoției de absolvenți a Academiei Militare „Alexandru cel Bun” din acest an, decorată cu „Crucea pentru Merit” a Armatei Naționale. De doar două săptămâni, am fost angajată în unitate pentru îndeplinirea serviciului militar. Din primele zile, am încercat să mă impun, ca lider, în fața plutonului pe care îl conduc. Pentru că majoritatea subordonaților mei se așteptau să vadă un bărbat în fața lor și mai puțin o femeie, i-am chemat la convorbiri individuale și le-am explicat că sexul feminin nu trebuie să submineze rolul de comandant. Și a funcționat!

Locotenenții sunt cei de la care au pornit generalii. Ei sunt primii din categoria ofițerilor și rolul lor este, indiscutabil, important la buna funcționare a pregătirii de luptă a unei armate, începând de la nivelul pluton.

În opinia mea, militarul este un exemplu pentru societate. Acesta păstrează pacea și integritatea teritorială a unui stat”.

Colonel Leonid CAZACOV,
șef J1 Direcție personal

Consider că misiunea mea nu s-a încheiat aici și că mai am foarte multe de realizat împreună cu Armata Națională!

„De-a lungul anilor, am reușit să îmi creez, zic eu, o carieră diversă și frumoasă în Armata Națională. Am trecut multe trepte, care mi-au permis să avansez în ierarhia militară. Am îndeplinit o serie de funcții în mai multe unități militare și am obținut experiență în Zona de Securitate a Republicii Moldova. Consider că misiunea mea nu s-a încheiat aici și că mai am foarte multe de realizat împreună cu Armata Națională. Am crescut odată cu armata noastră și acum copilul meu îmi urmează pașii, pentru că Armata Națională arată bine instruită în țară, dar și peste hotarele ei, acolo unde suntem prezenți pentru a fortifica pacea și securitatea globală!

Sunt sigur că Armata Națională va fi și mai prosperă în viitor! La mulți ani, armata țării!”

Sergiu DARII,
consultant principal, Direcție logistică

Niciun militar nu s-a născut cu epoleți!

„Din anul 2007, până în prezent, armata mi-a oferit multe - de la lucru în birou, până la ieșiri în poligon, diferite studii de formare. Fiind funcționar public, am reușit să vizitez toate marile unități ale Armatei Naționale, să fac studii la două academii: Academia de Apărare a Țărilor de Jos (Colegiul de Apărare din Haga, Olanda) în anul 2007 și Academia de Administrare Publică (master în științe politice și relații internaționale) în anul 2017, fiind înscris în cartea de onoare a acesteia. Un aspect, pe care-l consider nespus de interesant, este participarea mea în cadrul exercițiilor de instruire, în țară, așa ca: „Medceur-2007”, „Puls-2011”, „Janus-2012”. Certificatele de participare în aceste exerciții au un loc aparte nu doar pe perete, cât și, cu drag, în amintire.

Cât despre contactele reale cu tehnica militară, atunci pot spune că am reușit să miros gazele de eșapament de la blindatele armatei, să asurzesc de la motorul unui avion de luptă (în Olanda, fiind la studii), să merg într-un automobil de teren militar fără căptușeală interioară, la o temperatură de +35°C etc.

O armată trebuie să fi combativă, astfel ca să asigure pacea în țară. Armata este oglinda societății civile, deoarece niciun militar nu s-a născut cu epoleți. Populația civilă trebuie să conștientizeze rolul armatei în viața cotidiană, nu doar în timpul ninsorilor abundente sau a inundațiilor, a dezamorsărilor de obiecte explozive. Dacă se va investi, cu adevărat, în armată, atunci prestațiile Armatei Naționale vor fi la cel mai înalt nivel. Doresc ca să fie dezvoltată logistica Armatei Naționale, deoarece un soldat bun, pe lângă instruire, trebuie să fie îmbrăcat, hrănit, îngrijit și odihnit. Doar o așa armată îmi va crea senzația, ca persoană civilă, că voi fi cu adevărat apărat.

Orice stat, după ce stabilește propriul teritoriu, are necesitatea vitală de a-l apăra. Eu văd Armata Națională drept elementul indispensabil al statalității, care include, apriori, independența și suveranitatea Republicii Moldova. O armată combativă este cheia stabilității pentru o societate, capabilă să mențină pacea, spiritul patriotic, precum și mândria de a fi un adevărat cetățean al țării”.

Caporal Andrei PETRIUC

Tinerilor, cei care ați atins vârsta de 18 ani, nu ratați șansa să veniți în armată!

„De două luni, activez ca militar angajat prin contract, după îndeplinirea stagiului în termen. Am făcut box de performanță 2 ani, dar viitorul mi-l văd în armată. Fiecare cetățean ar trebui măcar un an să îndeplinească serviciul militar și să se realizeze aici, în țara lor, Republica Moldova, unde s-au născut și crescut. Armata te învață disciplină, punctualitate, camaraderie, chiar și politețe. Am avansat de la gradul de soldat la caporal. Nu știu dacă voi fi vreodată general, dar cel puțin am intenția să merg la o școală serală, pentru a obține diploma de licență. Mă strădui să nu pierd niciun curs de instruire care mi se propune. Cred că voi avea un viitor bun în sistemul militar.

Tinerilor, cei care ați atins vârsta de 18 ani, nu ratați șansa să veniți în armată!”

Efort comun – efortul pentru pace

Exercițiile militare ne fac interoperabili

- În procesul de instruire al Armatei Naționale se pune un accent tot mai mare pe pregătirea de luptă și interoperabilitate. Acest lucru se realizează inclusiv prin participarea militarilor la exerciții naționale și internaționale, unde se antrenează alături de partenerii strategici. Astfel, în ultimii doi ani, armata Moldovei participă constant la câte 26 astfel de aplicații, cu contingente care, în total, ating cifra de 1500 de militari anual.

Printre cele din afară țării, anul acesta s-a evidențiat „Agile Hunter”, exercițiu bilateral moldo-american de instruire a efectivului subunităților de cercetare, la care Republica Moldova a participat cu un contingent de peste 100 militari. La Ziua Vizitatorilor Distinși, organizată la Centrul de instruire Fort Irwin, California, a fost prezent și ministrul Apărării Pavel Voicu, care a menționat că Republica Moldova și-a asumat angajamente de a contribui la securitatea globală, iar acest obiectiv poate fi realizat doar cu militari profesioniști, antrenați într-un mediu internațional.

Alt exercițiu, desfășurat câțiva ani consecutiv, la centrul de instruire de la Hohenfels, Germania, „KFOR 26 Mission Rehearsal”, are ca scop pregătirea militarilor noștri pentru participarea la operațiunea de menținere a păcii din Kosovo.

Potrivit locotenent-colonelului Grigore Bodarev, ofițer principal, secția planificare, J7 Direcția Instruire Întrunită și Doctrină, Armata Națională participă și desfășoară două tipuri de exerciții - de menținere a păcii și clasice. *„Cele clasice presupun antrenamente în teren și tactice cu trageri de luptă, care au ca obiectiv dezvoltarea deprinderilor pentru îndeplinirea misiunilor specifice operațiilor de apărare și stabilitate”,* susține sursa.

Republica Moldova și-a asumat angajamente de a contribui la securitatea globală, iar acest obiectiv poate fi realizat doar cu militari profesioniști, antrenați într-un mediu internațional.

Printre exercițiile internaționale la care participă militarii noștri se includ: „Joint Combined Exchange Training” (JCET), „Sea Breeze”, „Junction Strike”, „Saber Guardian”, „Platinum Lion”, „Combined Resolve XII”, „Platinum Eagle”, „Rapid Trident”, „TIC Cetatea”, „Cambrian Patrol”, „Vigorous Warrior”, „Saber Guardian”, „Wind Spring” etc.

Țara noastră, la fel, este gazda unor exerciții bilaterale sau multinaționale. Aici vorbim despre „Scutul de Foc” - exercițiu multinațional (Republica Moldova, SUA, România) cu trageri reale de luptă din sistemele de artilerie; „Joint Combined Exchange Training” (JCET), destinat forțelor speciale ale Armatei Naționale, la care participă inclusiv forțele speciale ale armatei SUA și armatei române. Tot la această categorie putem vorbi despre „Scutul Păcii” - exercițiu de menținere a păcii în suportul evaluării OCC (Operational Capability Concept).

Cu cel mai mare număr de militari, participăm la exercițiile „Scutul Păcii” (600 militari), „Scutul de Foc” (350 militari), „Sea Breeze” (55-75 militari), „Agile Hunter” (95-100 militari) și altele.

Cel mai des, militarii moldoveni se antrenează, alături de parteneri, în centrele de instruire din Germania, România, Ucraina, Bulgaria, SUA, Marea Britanie.

Totodată, Armata Națională organizează și alte exerciții tactice, ce implică toate unitățile militare, care contribuie la menținerea unui nivel optim a pregătirii profesionale a militarilor și a capacității de luptă a subunităților.

Pregătirea de luptă este esențială pentru o armată puternică, iar interoperabilitatea cu partenerii ne transformă în furnizori de securitate internațională. *„Odată cu participarea în exerciții, militarii își testează capacitățile operaționale, dar, se și antrenează pentru a obține aptitudini noi”,* a concluzionat locotenent-colonelul Bodarev.

Căpitan Inga RADVAN

La pariu cu viața

Geniștii militari – eroi ai timpului de pace

■ Deseori facem niște pași în viață, care, după părerea noastră, ne determină viitorul. Dacă este vorba de o decizie importantă, chibzuim mult, cerem un sfat sau mai multe sfaturi, luăm o pauză pentru a analiza situația și luăm decizia "la rece". Însă ce ar fi, dacă de următorul nostru pas ar depinde viața, la propriu? Și dacă ar fi vorba nu doar de viața noastră, dar și a celor din jur? Și dacă am avea doar câteva clipe pentru a lua o singură decizie corectă? Probabil, este greu să răspunzi la aceste întrebări, dar și mai greu este să faci față unor astfel de provocări, când te pomenești cu ele în față. Sunt, însă, oameni, care fac acești pași zi de zi. Despre ei se mai spune că pot greși doar o singură dată. Este vorba despre geniști – militari cu nervii de oțel, deprinși să-și încerce destinul în cele mai dificile situații.

De la crearea statului nostru sau, mai bine zis, de la formarea Armatei Naționale, geniștii au jucat un rol important nu doar ca o componentă a Forțelor Armate a țării noastre, dar și ca un furnizor real de securitate pentru cetățeni. Au avut un rol important în războiul din '92, dar și în perioada de după război au fost de neînlocuit. După ce la Nistru armele au tăcut și ambele maluri se bucurau de pace, geniștii au fost cei care, din nou, și-au pus viețile pe altar.

În scurt timp după încetarea focului, geniștii moldoveni au început procesul anevoios de deminare a teritoriilor, împânzite de obiecte explozive (OE), în regiunea satului Pohrebea, raionul Dubăsari. Cei implicați în această operațiune nu o percepeau ca pe o misiune, ci ca pe „o datorie a fiecărui cetățean de a-și apăra țara”. A fost un proces anevoios. Geniștii au reușit să demineze 85 ha de păduri, râpi și câmpii, dezamorsând 345 OE, printre care mine anti-personal, grenade, obuze de artilerie ...

Geniștii au intervenit și în alte localități din zonă, precum Dorotcaia, Coșnița, Badul Nou și Pîrîta, unde au depistat diverse tipuri de muniții. Însă cantitatea munițiilor descoperite în aceste sate nici pe departe nu se poate compara cu „comorile” găsite la Capul de Pod Chițcani. O echipă din 13 geniști a depistat, neutralizat și nimicit peste 2200 de OE, jumătate dintre care fiind mine anti-personal.

Cu regret, deminările din Zona de Securitate nu au decurs în totalitate fără victime. Sergentul Boris Mihailov și soldatul Ion Frunza au căzut la datorie, iar unii militari au rămas mutilați. Printre aceștia a fost și regretatul colonel Igor Snitco – eroul decorat cu ordinul „Ștefan cel Mare”, care în timpul deminărilor de la Pohrebea a rămas fără ambele picioare. După ce și-au îndeplinit datoria, salvatorii de vieți au fost nevoiți să lupte pentru propriile lor vieți.

APORTUL GENIȘTILOR MILITARI

PESTE

3000

MISIUNI
DE DEMINARE

CIRCA

19000

OBIECTE
EXPLOZIVE
DISTRUSE

MAI MULT DE

118000

CARTUȘE
NIMICITE

...28 de ani de sacrificiu, devotament și mii de potențiale victime salvate, care până în prezent se bucură de viață, sunt bilanțul geniștilor în anii de independență, fapt cu care aceștia se mândresc binemeritat.

Din nefericire, pericolul munițiilor neexplodate în țara noastră nu s-a limitat doar la Zona de Securitate și la ecoul războiului de pe Nistru. Începând cu perioada postbelică și până în prezent, geniștii sunt permanent solicitați pe întreg teritoriul republicii. În majoritatea cazurilor este vorba de munițiile armatei sovietice sau a celei germane din perioada celui de-al doilea război mondial. Începând cu anii '90, geniștii militari au intervenit cu peste 3000 de misiuni de deminare, în urma cărora au dezamorsat și au distrus, în condiții de maximă siguranță, circa 19 000 de obiecte explozive și mai mult de 118 000 de cartușe. Chiar nefiind specialiști în armament și muniții, ne putem ușor da seama la ce risc ar fi fost supusă populația Republicii Moldova și ce consecințe dramatice puteau fi, dacă aceste „comori” nu erau prelucrate de geniștii profesioniști, dar, spre exemplu, ajungeau în mâinile copiilor sau a unor maturi curioși...

Cu toate că până în prezent deja au fost descoperite o mulțime de OE, rămase din perioada războaielor, este uimitor faptul că, pe an ce trece, numărul munițiilor găsite în sol, practic, nu scade. Ne rămâne doar să ghicim ce pericol se mai ascunde în pământurile noastre și când acesta va ieși la suprafață.

Chiar dacă au avut mult de lucru în țară, geniștii noștri au reușit să acorde ajutor și altor state, care se confruntau cu pericolul munițiilor neexplodate, rămase după războaie. În perioada anilor 2003–2008, șase contingente de geniști au participat la operațiunile internaționale post-conflict cu caracter umanitar din Irak. Doar 54 de geniști moldoveni, în condiții extreme, au reușit să salveze poporul irakian de pericolul a circa 400.000 de obiecte explozive de diferit tip și producție! Pentru profesionalismul și devotamentul lor, militarii moldoveni au fost apreciați la cel mai înalt nivel atât de către colegii lor internaționali, cât și de populația băștinașă.

O altă misiune de succes din palmaresul geniștilor noștri este cea din Kosovo. Din 2014, de când Republica Moldova s-a aliniat forțelor KFOR, o dată la 6 luni, câte șapte militari, înarmați cu detectoare de mine și costume de protecție, pleacă la 1000 km distanță de casă pentru a salva vieți. Își lasă copiii acasă pentru a asigura copiilor străini dreptul la viață și un viitor mai sigur. Pe parcursul celor cinci ani de misiune, moldovenii au dezamorsat în Kosovo un număr impunător de muniții de cele mai diverse tipuri, ce se estimează la câteva mii. Acesta, însă, este net inferior mulțumirilor și recunoștinței populației băștinașe, care, peste mult timp, a început să pășească mai sigur pe propriul pământ.

Prin acțiunile lor prompte și profesioniste, geniștii moldoveni, care au devenit adevărați ambasadori ai țării noastre, au demonstrat comunității internaționale că Republica Moldova este un partener de încredere și un prieten adevărat, gata să intervină cu ajutor în caz de necesitate.

De-a lungul anilor, geniștii Armatei Naționale s-au confruntat și cu alte provocări, în afară de câmpurile minate. Întotdeauna au fost alături de cetățeni în cele mai grele situații provocate de calamitățile naturale, cum ar fi inundațiile sau înzăpezirile. Au restabilit și întărit diguri de protecție a bazinelor acvatice, afectate de inundații; au construit drumul către mănăstirea Țigănești, aflată într-o zonă greu accesibilă pentru enoriași.

În final, nu cantitatea munițiilor descoperite sau numărul misiunilor îndeplinite definește profesionalismul eroilor noștri. În primul rând, 28 de ani de sacrificiu, devotament și mii de potențiale victime salvate, care până în prezent se bucură de viață, sunt bilanțul geniștilor în anii de independență, fapt cu care aceștia se mândresc binemeritat. Chiar dacă pentru asta, zilnic, trebuie să facă acel pas decisiv.

Căpitan Dmitrii VOSIMERIC

Armata și societatea: colaborări și beneficii

Sacrificiu pentru oameni, pentru țară

- Armata și societatea – două entități menite să se completeze reciproc și care se realizează într-un context destul de divers. Cel puțin așa se întâmplă într-o societate modernă. Armata este cea care trebuie să fie garantul securității, independenței și integrității teritoriale a unei țări, iar societatea, la rândul ei, trebuie să susțină structura militară a statului pentru a-i garanta resursele necesare pentru analiză și acțiune.

Armata Națională s-a dezvoltat paralel cu statul Republica Moldova, structura militară fiindu-i sprijin în cele mai dificile momente. În același timp, Armata Națională a contat tot timpul pe sprijinul statului și a generat garanții de securitate.

Pe parcursul activității Armatei Naționale, societatea, statul Republica Moldova a reușit să se convingă că, structura militară în general și fiecare militar în particular, sunt cei pe care poți conta. Pentru aceasta, este suficient să enumerăm numeroasele proiecte realizate de militarii Armatei Naționale, de pe urma cărora societate civilă a avut doar beneficii.

Viață sănătoasă fără deșeuri de pesticide

În perioada anilor 2003-2008, 3245 tone de Pesticide și Produse Chimice Periculoase (PPCP) din 424 de locuri/depozite au fost reambalate și centralizate în 37 depozite raionale. Acțiunile au fost executate cu sprijinul Guvernului Republicii Moldova (bugetul de stat și Fondul Ecologic Național) și Fondul de Încredere NATO/PpP – OSCE/ENVSEC, finanțat de către Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Finlanda, Germania, Lituania, Luxemburg, Olanda, Norvegia, România, Suedia, Turcia, inclusiv Ministerul Afacerilor Externe din Olanda prin ONG Milieukontakt OOST – Europa.

În cadrul etapei a doua, s-a identificat natura pesticidelor. Ministerul Apărării, în colaborare cu alte structuri, a determinat compoziția deșeurilor și a elaborat o bază de date amplă privind natura și evaluarea toxică a deșeurilor de pesticide din depozitele raionale. Colonel Mariana Grama, managerul proiectului de atunci, menționa că Republica Moldova a fost folosită, în perioada sovietică, ca poligon pentru testarea noilor tipuri de pesticide. Acest fapt a condus la utilizarea irațională în țara noastră a peste 110 tipuri de pesticide, dintre care 49 sunt interzise sau restricționate pentru folosire în agricultură, din cauza toxicității acestora și persistenței în mediu pe o durată de timp destul de mare.

În cadrul etapei a treia, au fost evacuate și distruse 1269 tone deșeuri de pesticide din 15 depozite raionale din Ane-nii Noi, Ialoveni, Basarabeasca, Taraclia, Cahul, Dondușeni, Drochia, Leova, Soroca, Călărași, Glodeni, Comrat, Edineț, Fălești, Ceadr-Lunga, Singerei, Ungheni, precum și municipiul Bălți. Deșeurile au fost exportate transfrontalier în Republica Polonia, prin tranzitarea teritoriului Ucrainei și distruse la uzina de incinerare a Companiei „SARPI”, din Drowbrowa Górnicza.

Conform datelor prezentate la începutul anului 2003, în Republica Moldova erau oficial înregistrate 7.395 tone de pesticide inutilizabile și interzise, iar grație acțiunilor militarilor Armatei Naționale, țara a rezolvat problema acestora, inclusiv în raioanele de est ale Republicii Moldova.

Iarna – grea, omătu-i mare...

Iernile din ultima perioadă dau tot mai multe bătăi de cap cetățenilor, iar de multe ori stratul de zăpadă ne ia pe nepregătite. O surpriză și mai neașteptată au constituit-o intemperiiile de la finele lunii aprilie 2017. Militarii Armatei Naționale din diferite garnizoane ale țării nu au ezitat să acționeze în sprijinul autorităților publice locale din municipiul Chișinău, raioanele Cahul, Ungheni și Strășeni. Deszăpezirea și deblocarea străzilor de copacii prăbușiți, accesul către instituțiile publice și ajutorul acordat cetățenilor au fost doar câteva dintre acțiunile întreprinse de militari.

În diferite zile ale perioadei de referință, au fost implicați 4000 de militari în termen și prin contract și 151 unități de tehnică de transport și specială. Efortul principal a fost orientat spre deblocarea străzilor din municipiul Chișinău (sectorul Ciocana, Râșcani, Buiucani, Centru, Botanica și orașul Durlești), precum și a traseului M14, Negrești – Chișinău.

Implicarea militarilor Armatei Naționale în lichidarea consecințelor cauzate de calamitățile naturale în mai multe localități din Republica Moldova demonstrează, încă o dată, faptul că statutul de militar nu este doar o noțiune din arta războiului, ci o stare de sacrificiu pentru țara al cărei drapel îl poartă militarii pe uniforme.

Atunci când apa nu iartă...

Un pericol, deloc de neglijat, sunt și inundațiile care se abat asupra localităților țării. De fiecare dată, Armata Națională a fost pregătită și atunci când a fost necesar a intervenit, cu militari și unități de tehnică militară, luând măsurile necesare pentru prevenirea inundațiilor, iar acolo unde nu mai era posibil de întreprins acțiuni de prevenire, au acordat ajutor populației sinistrate. Lacrimile de bucurie ale oamenilor de la Cotul Morii sau Talmază atestă faptul că militarii nu i-au lăsat în impas, iar Armata Națională își făcea cu cinste misiunea pusă de țară, care chema, la fel, să ne susținem unii pe alții.

Conform doamnei Irina Enachi, una din persoanele ce a suferit de pe urma intemperiilor naturii, intervenția promptă a militarilor a fost colacul de salvare pentru evacuarea bunurilor din calea intemperiilor ce i-au afectat gospodăria.

Toți venim din copilărie

Militarii Armatei Naționale sunt oaspeți bineveniți a copilășilor rămași fără îngrijire părintească. Copiii de la școala-internat din satul Cărpineni așteaptă sărbătorile cu mare drag, convinși că militarii le vor trece din nou pragul.

Conform domnului Tudor Tenu, directorul școlii-internat din Cărpineni, emoțiile copiilor, atunci când vin militarii, sunt evidente. Iar atunci când văd că se bucură copiii și angajații instituției sunt mai fericiți. „Trăim cu emoția fiecărui copil, iar fiecare zâmbet al lor este ca o rază de lumină pentru noi. Militarii sunt cei care încearcă să le aducă zâmbetul acestor copii vitregiți de soartă”, menționează sursa citată.

Donează pentru viață

Militarii Armatei Naționale sunt donatori permanenți în cadrul campaniilor de donare a sângelui. Aceste adevărate fapte de mărinimie sunt organizate în colaborare cu alte structuri guvernamentale și Centrul Național de Transfuzie a Sângelui.

Potrivit șefului Secției medico-militare, locotenent-colonel Sergiu Cîrlan, în cadrul campaniilor de donare a sângelui, centrele de colectare sunt amenajate în unitățile din garnizoanele Chișinău, Cahul și Bălți.

„Prin astfel de gesturi, ne dorim să sensibilizăm opinia publică, să încurajăm oamenii să doneze sânge, pentru că doar împreună putem să reușim să-i ajutăm pe cei aflați în dificultate”, precizează locotenent-colonel Cîrlan.

Mai mulți militari din cadrul Brigăzilor de infanterie motorizată „Moldova”, „Ștefan cel Mare” și „Dacia”, Regimentul Rachete Antiaeriene, Spitalului Clinic Militar Central, Centrului de Medicină Preventivă, unităților din Tabăra Militară 142, precum și studenții ai Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” sunt donatori permanenți în cadrul campaniilor de donare de sânge.

Plutonierul adjutant Vasile Buburuz, din cadrul Brigăzii II infanterie moto, afirmă că fiecare din noi trebuie să fie conștient de necesitatea de a fi prezent în cadrul acestor campanii. „Căci dacă centrele de colectare nu vor fi îndestulate cu cantitatea necesară, acest lucru poate costa viața unui om, iar viața omului este prioritară!”, precizează militarul.

Acțiunea face parte din Planul de acțiuni al „Programului național de securitate transfuzională și autoasigurare a țării cu produse sanguine pentru anii 2017-2021”. De notat că numai anul trecut, peste 1300 de militari și angajați civili ai Armatei Naționale au donat sânge, în cadrul campaniilor organizate în parteneriat cu instituțiile specializate din țară.

Furnizor de securitate

Tara noastră, grație Armatei Naționale este privită tot mai mult ca un furnizor de securitate la nivel global și nu doar ca un simplu consumator. Militarii moldoveni au fost alături de ONU la eforturile celei din urmă de a proteja civilii împotriva agresiunilor unor grupuri rebele, au escortat convoaie cu ajutor umanitar prin cele mai periculoase locuri, au contribuit la demobilizarea copiilor și femeilor, și-au asumat responsabilități care le puneau viața în pericol și s-au apărât doar cu cuvântul de pistoalele Kalashnikov, ținute spre ei. Aceștia au primit mandate de acțiune în cele mai fierbinți locuri de pe continentul african în numele păcii, în țări precum Coasta de Fildeș, Liberia, Sudan, Sudanul de Sud, Republica Centrafricană etc.

Armata Națională a fost prezentă cu contingente militare în operațiunea umanitară cu caracter post-conflict din Irak și este prezentă și acum în cadrul misiunii KFOR.

Conform doamnei Dima Al-Khatib, coordonatoare rezidentă interimară ONU și reprezentantă rezidentă PNUD în Republica Moldova, fiind stat-membru ONU, Republica Moldova participă în misiuni de menținere a păcii, prin detașarea ofițerilor în zone cu securitate vulnerabilă. Din anul 2003, Republica Moldova a contribuit în mod activ la operațiunile internaționale desfășurate sub egida ONU.

Armata Națională a participat în șapte misiuni ONU de menținere a păcii cu reprezentanții săi.

Maior Sergiu LECA

Copiii “Armatei”

De unde sunt eu? Sunt din copilăria mea...

Acest citat a lui Antoine de Saint-Exupery evidențiază încă o dată cât de deosebită și fermecătoare este această perioadă de vârstă, cât de simplu și pozitiv se trece peste orice obstacol, cât de nemărginită este imaginația și încrederea pentru fiecare adult în devenire. Aceste trăiri îi fac pe copii, implicit ai militarilor, să se aventureze în diverse activități, proiecte, să accepte provocările și ideile noi. Mai târziu, de unele se atașează, le dezvoltă și își conturează orientarea profesională.

Gustul succesului și susținerea celor din jur contează nu mai puțin în acest sens.

Urmând logica de idei, vă propun în continuare să cunoaștem câțiva copii și tineri, cu care se poate mândri nu numai familia militară în particular, dar și întreaga Armata Națională.

Andreea Donica, adolescenta pasionată de istorie, răscolește mereu prin biografiile mai puțin cunoscute ale marilor personalități și colecționează diverse istorii de viață ale generațiilor din trecut. Astfel, o poți vedea printre

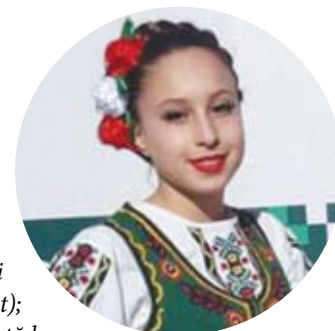
participanții la seminare, simpozioane, ateliere tematice alături de adulți, așa cum a fost la Conferința republicană cu genericul „Personalități notorii ale Basarabiei, care au contribuit la trezirea conștiinței naționale în sec. XX-XXI” sau ca voluntar la Festivalul Medieval. Pe lângă acestea, tânăra adoră provocările, cea mai nouă fiind susținerea examenului internațional TOEFL. „Vreau să-mi demonstrez mie însămi că posed abilități lingvistice în engleză”, mărturisește ea. O altă provocare îndeplinită cu talent este croitoria. În mâinile fetei, lucrurile vechi devin noi, diferite și atractive. În restul timpului liber face hiking și ciclism.

Amelia Vacarciuc doar în ultimul an a reușit să adune zeci de diplome și medalii în domenii diferite, ocupând poziții de frunte. Bunăoară,

la competițiile de taekwon-do între copii și-a adjudecat locurile 2,3 și se mândrește cu centura verde. Pe lângă arte marțiale mai este și o talentată pictoriță, care cucerește cu ușurință mențiunile la concursurile naționale, ocupând locurile 2,3 sau titlul „simpatia publicului” la concursul „Armata în viziunea copiilor”. Iar recent a câștigat prima etapă a Concursului Internațional de pictură Golden Easel, organizat de Palatul Culturii din Lvov și este în așteptarea următorului rezultat din luna septembrie.

Mai nou, s-a apucat de Robotehnică și deja a participat la o expoziție specializată cu un robot mobil, construit la computer împreună cu alți colegi.

Ana Munteanu s-a remarcat printr-o reușită înaltă la învățătură (9.13), apogeu fiind susținerea testului Cambridge (C1-avansat); prin măiestria cu care cântă la pian deja de 4 ani și prin iscusința

de a interpreta dansurile populare. A dedicat acestei pasiuni 9 ani, timp în care a dus faima țării la mai multe Festivaluri internaționale din Ucraina, Lituania, Turcia, Muntenegru ș.a. Este o persoană determinată și pentru a-și atinge scopul respectă cu strictețe câțiva pași: citește mult în domeniul în care vrea să activeze, participă la training-uri de specialitate, scrie scopurile pe foaie și le citește zilnic.

Ecaterina Cojocari face minuni cu flautul. Este deja cunoscută în Moldova, România, Ucraina, Rusia, Serbia, Grecia, Marea Britanie, unde a devenit laureată și a obținut diplome la diverse concursuri și festivaluri. Sunt multe incluse în CV-ul său, de aceea vom nominaliza doar câteva: locul II la Concursul Internațional Muzical din Londra; aceeași poziție la Concursul Internațional a tinerilor interpreți din Rusia; medalia de argint la Festivalul-concurs Delfiada-2018, Chișinău. Astăzi, scena profesionistă pentru ea este o regularitate, iar la doar 10 ani e evoluat prima dată cu orchestra la Filarmonica Națională „S. Lunchevici”.

Inga Parfeni a început să culeagă succese ca cireșele de pe copac, la revenirea din SUA. În clasa a 5-a, după ce a obținut locuri de top la diverse Olimpiade și competiții la limba engleză, matematică și la fizică, a devenit „concurrent de temut” chiar și pentru elevii din instituțiile private, pentru care succesul era o tradiție. Alte rezultate de invidiat sunt media anuală de 9,78 - un impact asupra reușitei având și clubul „Bătălia cărților”, organizat de Biblioteca municipală B.P. Hașdeu; locul 1 la Concursul internațional la curse de alergări la 1000 m și categoria a IV-a la șah. De altfel, la șah ea cedează în fața fratelui mai mic, Dumitru, care e printre cei mai buni în domeniu la nivel de municipiu.

Sunt doar o mică parte din copiii militarilor și funcționarilor, care își construiesc propriul viitor prin pasiune, implicare, muncă și voință. Fiecare dintre ei m-a făcut fericită și mândră că generația în creștere, în special din mediul militar, are un cuvânt de spus omenirii. Sunt atât de diferiți ca interese, ca vârstă, ca posibilități, dar la fel de motivați să cunoască, să obțină succes prin cunoștințele și abilitățile proprii, să fie fericiți prin ceea ce fac.

Apropo, abia după ce am scris despre ei sau, mai bine zis, despre ele, mi-am dat seama că am dezechilibrat factorul de gen. De aceea, lăsăm deschise și alte pagini ale revistei pentru noi candidați. Sunt sigură că în fiecare garnizoană, în fiecare unitate există cel puțin o personalitate, care are nevoie de susținerea noastră.

Copiii ne fac fericiți, oricum ar fi ei, dar când aceștia se deosebesc de mulțime printr-un talent, aptitudini sau printr-o pasiune, ne emoționează dublu, ne dau mai multă încredere și speranță de viață.

Haideți să fim alături de copiii noștri și să-i ajutăm să fie ei înșiși!

Liuba VICOL

